

21/8

Kursverksamheten vid Stockholms högskola

har lagt upp en kvällskurs i ryskt språk och rysk kultur. Härom är i och för sig intet annat än gott att säga. Men det första föredraget i serien — hållet av fru Eva Palmær-Johansson, Ny Dags-redaktörens maka — hade karaktären av primitiv Sovjetpropaganda. Allt i Ryssland beskrevs som överlägset: sociallagstiftningen skapade trygghet — som om detta ej vore fallet hos oss — barnen var godsinta och begåvade, undervisningen tycktes överlägsen den svenska osv. Det kända förhållandet att en social gradering föreligger redan i fråga om utbildningsmöjligheterna "trodde" fru Palmær var felaktigt. Inte ett ord om diktaturen, frihetsinskränkningarna, in-

Det verkliga saken är enkelt. Regeringen, eller i varje fall flera av dess medlemmar, tänkte sig från början ett genomdrivande av avtalsförslaget i dess ursprungliga form; den ryska önskelistan skulle godtas. Då industrin framhöll det orimliga häri — vilket såväl regeringen som förhandlarna tidigare borde ha insett — sökte särskilt en regeringsledamot framtinga underkastelse genom skilda, av Dagens Nyheter tidigare omnämnda förslag: en fullmaktslag skulle förmå industrierna att bryta redan ingångna avtal, planerna på bostadsbyggande i Sverige skulle nedskäras, bristen på bostäder i vederbörande industricentra skulle avhjälpas genom att de för produktion åt Ryssland sysselsatta arbetarna förlades i baracker. Industrins motstånd, pressens kritik och en rad statsråds förnuftiga oro gjorde dessa planer om intet. I stället fick det tilltänkta handelsavtalet göras om. Blott till omkring hälften av det föreslagna kreditbeloppet kunde man erbjuda Ryssland sådana varor som var upptagna på den önskelista vilken från början närmast ansetts bindande. I övrigt får man, om kreditbeloppet skall bevaras oförändrat, antingen lämna ryssarna varor av annan art eller förlänga avtalstiden.

Det är naturligt att regeringspartiet icke vill medge detta; ett sådant medgivande vore för vissa ministrar en blamage som kunde inses av varje politiskt intresserad. Det är behagligare att vika under ylande mot den sakliga och segrande kritiken. Men hemlighetsmakeriet kan, så länge pressen är fri, inte drivas i tillräcklig skala för att helt dупera publiken.

komstskillnaderna, den sociala hierarkin. Att dylik agitation meddelas under sken av undervisning vid en institution som står under kontroll av Stockholms högskola — genom inspektör professor Ahlmann — och som åtnjuter understöd av Folkuniversitetsföreningen är nästan otroligt. Icke ens under nazismens glansperiod gick det så långt att kända svenska nazister uppträdde som dervisare rörande Tyskland vid svenska bildningsanstalter. Sådana föredrag fick hållas i Riksföreningen Sverige-Tyskland och liknande halvnazistiska organisationer. Om kursverksamheten vid Stockholms högskola fortsätter på den inslagna vägen, förverkar den helt det förtroende som den hittills av goda skäl åtnjutit.